

St.Germain, 8.1.1938

Drazí,

děkuji Vám pěkně za mamčin dopis. Dovedu si představit, jak jste vesele slavili Silvestra při radiu s Kocourkovskými učiteli, jak pak tat'ka o půlnoci shasil světlo a pak jste si připili na zdraví – my jsme taky tak nějak chtěly slavit Silvestra (ovšem bez radia), ale nakonec jsem byla tak ospalá, že jsem usnula před půlnocí, moje spolubydlící Marina Hrubá šla kamsi tancovat s několika děvčaty a tak mi opravdu nezbyvalo než jít spát.

Na Nový rok jsme se tajně vydaly do Folies Bergeres, abychom věděly, jak to tam vypadá a byla to úplná psina, samé hopsání při jazzu, z kterého by našemu tat'kovi vstávaly vlasy na hlavě. Všelijací kumštýři tam však prováděly úplně skvělé kousky, výprava byla velmi bohatá a ačkoliv jeviště bylo poměrně malé, vešlo se na ně spousta lidí a spousta věcí. Byla to ovšem revue bez hlavy a paty, takže jí měl člověk právě dost, když skončila, ale celkem to bylo zábavné, protože jsme takovou věc celkem ještě neviděly. Večer jsme byly v opeře na Rigolettovi, všichni moc skvěle zpívali, zvláště Rigoletto a jeho dcera byli skvělí, jenže já jsem si představovala kus sám mnohem hezčí. Nakonec byl pěkný balet se špičkovými tanečnicemi, které na tom ohromném jevišti mají možnost přímo létat z jednoho rohu na druhý. Pak je v Opeře také zajímavé obecenstvo, večerní roby, nejrůznější účesy, několik hodin před tím dokončené, šedivé dámy se svými patnáctiletými vnučkami, všechny ve večerních šatech až na paty.

Poslední den jsem byla v Louvru ještě jednou a naposled. Prošla jsem tak trochu všechno, od Mony Lisy k antickým sochám, od Rubense k egyptským sfingám až po francouzské malíře, plné Napoleonů a Ludvíků a do tmavých pokojů se starými benátskými zrcadly a gobelinovými koberci. Pak jsem se pěkně prošla po Tuileriích a Concordě až k Etoile, to je opravdu ohromná čtvrť, všude plno místa, všude stromy a skvělé výklady, když se ovšem člověk nedívá na ceny. V šest hodin už jsme zas byly v lycku, prvních pár dní jsme dospávaly, co jsme zameškaly, a teď už je zase všechno ve svých kolejích, máme před sebou nejdelší trimestr, tož bude také nejrušnější a rychle uběhne.

Bojka byla o vánocích doma a přivezla nám fotky, které tu na podzim brala. Posílám Vám celou sekci, abyste poznali nové secondánky. Jedině Bojka na nich chybí. Je nás letos pěkná skupinka, že?

Co dělá Eňa, už mu napadl sních k lyžování? A kdy odjíždí Míňa do Prahy?

Všechny Vás tisíckrát zdravím a líbám

Vaše Hanka

19..ledna 1938

Drazí,

myslím, že už jsem se zase opozdila s odpovědí na mamčino psaníčko, to je hrozné, ale snad mi to zase odpustíte, beztak mě to samotnou nejvíc vytrestá, protože pak se nemohu dočkat zase vaší odpovědi. Tentokrát toho byla vinna dějepisná kompozice, začínáme letos se vším hodně brzo, protože i baša je prý posunuto už na začátek června. Mohla bych tedy už v polovině června být doma, představte si ! Ztrácíme tím sice dosti času ne opakování, ale ten už se nějak oželí.

S Jarkou Fliederovou jsem mluvila o jejím příbuzenstvu a dověděla jsem se komplikované věci : její maminka se sice jmenovala Veselá, ale ne Milada a není přímo z Benešova, ale má tam příbuzné, její otec není vyslancem, ale bratranec jejího otce, který se také jmenuje Flieder , jím je. Byla by tedy Jarka s maminčiny i tatínkovy strany příbuzná oné spolužačky naší mamky. Možná, že budeš znát, mamko, také Jarčinu maminku, jmenovala se Barbora Veselá . Je tu však ještě jedna „stará známá „, mezi letošními sekondánkami, a sice Kika Andóková, trochu maďarského původu, která chodila s Věrou Švamberskovou do Jiráskova gymnásia, zdá se však, že se spolu málo stýkaly, jak tomu bývá v příliš početných holčičích třídách, kde je víc konkurence než kamarádství. Je zajímavé, že veškeré mé „staré známé „, ze sekce mají nějaký vztah k Minervě, vždyť Jiráskovo gymnásium je její pokračování, ne? Nebo aspoň má některé bývalé profesory z Minervy.

Míňa mi už psala, že bude bydlet s Milenou, je ještě asi ráda, že nebude tak docela sama.

Abych nezapomněla na mamčiny dotazy : trenýrky vůbec nepostrádám, jedny mi dokonale stačí. Máme tělocvik jednou týdně a teď v zimě nic neděláme, ven chodíme oblečeny, protože by nám bylo zima.

Zuby mám dosud v dokonalém pořádku, ani o nich nevím, ani se mi už o nich dlouho nezdálo, což se mi jindy často přihodí.

Naše přísná surveillantka z dort'áku teď stůně, máme se tedy báječně, hlídá nás moc mírná slečna, která nám všechno odpustí a my toho využíváme, ale nijak ve zlém, jenom při stlaní křičíme sborově všelijaké písničky jako vloni, nebo si po zhasnutí dáváme půl hodiny dobrou noc a za to si pak ráno přispíme. Jinak tu jde ovšem vše při starém.

Posílám Vám moc a moc pozdravů a pus.

Vaše Hanka

Drazí,

děkuji Vám mnohokrát za dopis a za Pestrý Týden a odpusťte mi, že tak pozdě píši. Měla totiž trochu chřipku a sudinka nechtěla ani abych četla, ona je hrozně starostlivá. Ted' už je mi však úplně dobře a zítra už asi půjdu do školy. Jsme tu v infirmce ještě s jednou malou žábou, lenošíme a spíme denně dvanáct hodin. Venku je pořád strašný vítr, který mění počasí jako v aprílu, takže jsme rády, že nemusíme nikam ven. Ted' tam právě nemožně prší, za chvíli bude svítit slunce a večer přijde bouřka. Aspoň tak to bylo včera.

Náš velikonoční plán se poslední dobou změnil. Dr.Kupka se totiž informoval o spojení na Korsiku a ono se tam totiž může jet z Marseille, ne z Perpignanu. Po souši je to z Marseille do Perpignanu moc daleko, takže by nás to stálo moc peněz i času, proto jsme upustily od Korsiky a pojedeme asi podle Loiry k pobřeží, které vezmeme po celé délce až k Biaritzu a odtud bychom se jely trochu podívat do Pyrenejí, případně bychom se na pár dní stavěly u Středozevního moře, abychom se vykouply. Bylo by to také moc pěkné, protože bychom tak viděly ty části Francie, které ještě vůbec neznáme, kdežto Korsika je jistě dosti podobná Rivieře. A ted' už to uteče do velikonoce jako voda : únor je plný kompozic (17. mi držte palce, od dvou do šesti - píšeme filo), v březnu máme české bašo a na Květnou neděli hezky poletíme z lycka. Míňa se jistě už také těší na velikonoce, pojedede-li do Tater, bude to jistě skvělé, zdokonalí své kristiánky a bude pak jezdit jako pánbů. A co Eňa, jezdí o pololetních prázdninách na lyžích nebo na kole ?

Prosila bych, abyste byli tak hodní a poslali mi asi 200 franků, mám sice ještě nějaké peníze, ale budu ted' muset platit za klavír a za infirmerie, což mě dokonale vyčerpá. Pak Vám chci říci, abyste o tom věděli, že v nejbližší době napíši tetě Mařce, aby poslala Eleně Mendlové těch 100 franků, Elen mi totiž teprv ted' psala, že jí koš došel a abych jí ty peníze tak poslala. Má prý moc práce, protože musí dělat zkoušky ze sexty a septimy, představte si ! Myslím, že je to poněkud zbytečné, vždyť první bašo je víc podobné české maturitě než druhé a Elen přece první bašo má. Ach jo, člověk tu má pěkné vyhlídky.

Tak se mějte hezky a buďte zdraví .

Pusy Vám posílá

Hanka

5.2.1938

Drazí,

měla jsem velkou radost z mamčina dopisu, protože přišel jako obyčejně ohromně brzo a k tomu v době, kdy jsem si zase musela pomalu zvykat na normální lyceální život, protože mě zrovna propustili z infirmerie. Ted' už je všechno ve svých kolejích, jen jsem si navykla moc spáta tak ted' vždycky usnu ještě před shasnutím, ani nevím jak. Jinak práce ted' máme na celý únor dost a dost, ale ze všeho nejhorší budou v pondělí ty čtyři hodiny fila, z kterých mám šílený strach. Člověk si přitom ani šprtáním nemůže pomoci, protože to není nic platné. Abych nezapomněla, máte už snad moje vysvědčení ? Všichni rodičové už je dostali.

Eňa udělal opravdu báječný pokrok v mravech a dovedu si představit, jak rád jel do Prahy, já bych se také nehněvala, kdyby mi to někdo nabídl. Ostatně zanedlouho se tam taky ocitnu, doufejme, že definitivně, protože bych dvakrát po tom netoužila, abych se sem musela vrátit na reparát. Ovšem Elenin případ není také lákavý. Ne že by dělala klasické gympl, musí prostě i na reálném dělat zkoušky, protože, jak se zdá, ministerstvo vůbec neuvažovalo o podobném případě, když zakládalo stgermainskou sekci a Eleninu panu ředitelovi se zdá, že se zdejší program dosti nekryje s programem našich středních škol. Aspoň má Elen dost práce, na kterou si tolik potrpí.

My tady te'd máme krásné počasí, takže je radost jít někdy na procházku. Změnily jsme poslední dobou cíl svých cest a chodíme si prohlížet trochu město a okolní vsi, které tu souvisejí jedna s druhou. Posledně jsme byly dokonce v museu, které je ohromně rozsáhlé, plné památek ze staré doby keltské a dokonce i zdob prehistorických. Vůbec nikdo tam však nebyl, jen v každém poschodí jeden zamlklý hlídač , úplně ztracený v šeru mezi haraburdím. Objevily jsme také velmi staré a hezké schody pod terasou zrovna u toho domu, kde se narodil Ludvík, vedou na nový hřbitov, kde je plno pomníků s antickými sloupy, které se úžasně bijí s pozlacenými kříži. Vůbec Germain je docela zajímavé město, dole u řeky jsou na příklad tak nemožně staré, špinavé a chudé baráky, že jsem už dlouho takové neviděla.

Moc a moc Vás zdraví a líbá Vaše

Hanka

10.února 1938

Drazí,

dala jsem se tentokrát ještě teď večer, jakmile jsem dostala mamčin dopis, do psaní odpovědi, doufám, že budu mít čas ji dokončit, než se shasne. Právě jsem vylezla z blahodárné koupele, ve které jsem si podrobně pročetla mamčin dopis, sedím na posteli, která se pode mnou nápadně prohýbá, a myslím si, jestli pak Vy už se také pomalu chystáte ke spánku. Když nikdo jiný, Eňa bude mít jistě už půlnoc, když má zítra časně vstávat, mamka ještě něco připravuje či upravuje v kuchyni a taťka možná čte Pestrý týden, nebo já nevím co, v posteli. Mám trochu pravdu ? Nebo ještě mamka s Eňou studují a otec vykládá patience? Ať je to jakkoli, nic bych se nehněvala, kdyby se má skříň na chvíli proměnila na bílou knihovnu, zrcadlo na ten přeslavný Mínin portret, jak na něm sedí na pěkném polštáři, kdyby stěny sežloutly a objevily se na nich modré exotické květy, kdyby se mé okno rozšířilo a můj skromný radiátor se proměnil v přepychová americká kamna. Řekněte, nebylo by to skvělé?

Děkuji Vám za držení palců na filo, psaly jsme „Člověk poroučí přírodě jen když ji poslouchá“, doufejme, že to šťastně dopadlo. Budeme teď už mít brzy dobranou logiku a začneme metafysiku, ta bude jistě hodně zajímavá, potom psychologii vystřídáme morálkou. Psycho je ostatně ohromně fajn, protože je nám bližší než taková logika, na které je moc vidět její neužitečnost, anžto komu to není shůry dáno, ten se logickým nestane a pravá logika se posmívá logice, jak říkal starý Pascal, myslím.

Včera jsme Vám měly báječné přírodopisné praktikum, rozkuchaly jsme dvanáct srdcí a bylo to ohromně fajn, člověk strčil nějaký nožík doprostřed jakéhosi otvoru a ocitl se na druhém konci srdce v nějaké žíle, nebo ty všelijaké patenty na zavírání či otvírání přístupu krve jsou ohromné. Pak jsme se píchaly do prstů, abychom mohly pozorovat své krvinky pod mikroskopem a dívaly se na spektrum jakési zvířecí krve, kterou jsme dostaly v lahvičkách a dopadlo to tak, že jsme vypadaly více méně jako vražedkyně. Ale pro vědu člověk obětuje i čistotu svého růžového pláště, no ne?

Lyceum čeká v nejbližší době návštěvu páně inspektorovu, všechny podlahy a schodiště jsou vydrhnuty, všechny skříně uklizeny a všechna umyvadla umyta, zkrátka je to tu jak v ráji.

Přeji Vám brzké jaro, moc zdraví a posílám Vám pusy.

Vaše Hanka

20.2.1938

Drazí,

děkuji Vám pěkně za psaní a za peníze, které došly zároveň s ním. Bylo to zrovna v pátek večer, ve velmi rušný den, takže nám už sudinka málem za trest chtěla odložit rozdávání dopisů. Protestovaly jsme totiž proti nudlím spočátku křikem a potom tím, že jsme zůstaly sedět, když nás sudinka zavolala, ale jí to ani moc nevadilo a nakonec jsme se musely přece zvednout. Chudinka, ona od nás tolik zkusí a přece za to nemůže, že máme k večeři nudle. Někdy ji vážně obdivuji, že tak dlouho vydržela to své těžké zaměstnání. Téměř všechno, co ustanoví, je přijato s hrozným odporem, tak například všechna děcka chodí moc nerada na procházku v neděli a ve čtvrtek, to se kolem ní shrnou a jedno přes druhé vymýšlí nějakou omluvu, aby nemuselo jít, a znova a znova na ni útočí, ale ona je úplně neoblomná a nejlepší při tom, že jí to nevezme ani trochu chuti k práci, běhá stále z etudy do externátu či do kanceláře, jde navštívit nemocné do infirmerie, hovoří s rodičema o každém jednotlivém děcku a nic ji neunaví. Úplný vzor desinteresovaného člověka, který snad na sebe za celý čas nemá chvilku k promyšlení.

Já už v duchu obdivuji to mamčino nové uspořádání dětského pokoje, ty sošky se tam jistě moc pěkně vyjímají. Já jsem si dnes koupila krásnou kytíčku fialek do své vázičky, mám tady stolek také pěkně vyzdoben. Ostatně už tu začíná být tak hezky, že za nějakou dobu už si budu moci sama natrhat na terase nějaké podléštky. Dneska jsem dělala také několik „uměleckých“ fotek, volejbalovou síť s míčem na příklad jsem po dlouhých přípravách sedíc na bobku vyfotografovala, nebo svůj portret v zrcadle. Povede-li se z toho něco, (jako že asi ne) pošlu Vám to k posouzení.

Pak jsem chtěla vědět, jestli je žlučník u jater a co je hrtan a hltan, protože teď máme vnitřnosti a ve slovníku člověk takové názvy nenajde. Anebo co je česky lympe? Vůbec lituji, že teď nejsem doma, každou chvíli narážíme na všelijaké zajímavé nemoci a já o nich takhle nic nevím.

Posílám Vám tisíc pus a pozdravů.

Vaše Hanka

Drazí,

děkuji Vám mockrát za dopis, za zaslání té historické anatomie, která se mi báječně hodí, a konečně za všechny časopisy, zábavné a poučné (tím myslím hlavně My).

Ono povolení k zasílání peněz tu nemám a pamatuji se dobře, že jsem je nikdy v ruce neměla, dostáváte je vždycky až po našem odjezdu. Myslím však, že by Vám v nejhorším případě ministerstvo vydalo nové. Snad by bylo nejlepší, kdybych se zeptala dra Kupky, ne?

O ten příspěvek do My bych se ráda chtěla pokusit, když si tolik stěžují na nezáměm děvčat a zatím sami kluci, myslím, v poměru ke své početní převaze, nejsou o moc aktivnější, že ? Zatím ovšem čekám na „inšpiraci“.

Eňa byl jistě zklamán chabým výsledkem svých hockeyistů – jenom třeba s Kanadou jakou si udělali ostudu, měli by se jít schovat i se svým třetím místem, že jsi pro to , Eňo ? Vůbec se divím, že jste raději radio nerozbili, abyste nemuseli poslouchat podobnou spoušť.

Ta Hitlerova řeč musela být jistě zajímavá na poslouchání ; na vyslanectví byla nedávno studentská recepce a některá děvčata se na ni jela podívat, mluvilo se tam prý hodně o Hitlerovi a Osuský byl samý optimismus, že prý si to Německo dobře rozmyslí, než se do něčeho pustí, že v poslední době dostal báječné záruky o pomoci Francie atd. Byla tam také pí.Kupková a povídala děvčatům, že s námi možná pojede na výlet i se synáčkem, čemuž se značně divíme. Ostatně kdo ví, jak to dopadne, o výletech se vždycky rozhoduje radikálně až v poslední chvíli.

Včera jsme tu slavně světily masopustní úterý, bylo tentokrát spousta děvčat převlečených : každá si našla nějaké pyžamové kalhoty nebo dlouhou sukni, udělala si k tomu drdůlek na temeni hlavy a už vypadala jako dokonalá dáma z minulého století. Byl bohatý program, havajské tance, detektivní příběh a krátká veselohra, všechno většinou výtvar hlavních představitelů, takže to mělo báječný domácí ráz a ohromný úspěch u vděčného diváctva. Pak se ovšem tancovalo a tleskalo se sudině, která se objevila v nových šatech. Byla prostě ohromná.

Těším se zase na mamčin dopis, tisíckrát vás líbám a moc vzpomínám.

Vaše Hanka

10.března 1938

Drazí,

včera jsem měla tak bohatý den, že si to nedovedete představit. Považte, že mimo mamčin dopis a Pestrý týden mi poslala také teta Mařka pěkné psaní s báječnou fotkou osminedělního Péti a Apolenka Petřů mi napsala oznámení, že se zasnoubila s panem Dvořákem, adjunktem státních drah. Není to smutné, že první nevěsta z naší třídy je zrovna ta nejbohatší ? Před měsícem mi ještě Apolenka psala, že se pilně zabývá studiem řečí , a najednou se ho, myslím, vzdala. Benoušek by měl jistě radost, že si našla místo, kam děvče patří, že ?

Teta Mařka mi také psala, že byla s Míňou u Mendlů. Ale že Elen nezastihla doma. Nedávno se prý však setkal s Mendlovými v Praze otec Mlle Bourgin na jakémisi sjezdu, tak také mluvil s Elen a vyřizoval nám od ní pozdravy. Má teď Elen jistě mnoho práce před maturitou.

Naše české bašo už se také blíží, opakujeme teď stále literaturu i dějepis, jenomže ještě nevíme, přijede-li nás vůbec někdo zkoušet, když jsme tak osiřely. Dr.Spíšek je už letos v pensí a Dr.Eisenmann vloni zemřel. Snad se však někdo nejde, kdo by se nás ujal.

Umím si Eňu představit, jak zuřivě hájí své hockeyisty, chtěla jsem ho však posledně trochu zlobit, aby si nemyslel, že je Maleček pánbů, když si nechá vpálit jako nic takové tři branky za sebou bez odplaty.teď se už však pomalu zase bude hrát kopaná, protože už je načisto po zimě. Březen patří přece mezi jarní měsíce, tady snad dokonce mezi letní, protože už v úterý tu bylo takové teplo, že jsme div úžeh nedostaly a hodina fyziky se proměnila v hodinu vzdechů, protože jsme za zimu příliš horku odvykly.

Děkuji Vám za krásné sněženky, poslala bych Vám také nějaké pěkné kytičky, chci však dopis odeslat ještě teď v poledne a na terasu chodíme až odpoledne. Příště se tam však budu snažit najít ty modré zvonky, co jich je tam vždycky na jaře plno.

Posílám Vám moc a moc pus,

Vaše Hanka

Drazí,

dnes je tu tak krásně, že bych vám hned poslala trochu tepla na zahrádku, kdyby to šlo. Svítí u Vás jistě taky slunko dost a dost, ale zdejší polední vedro by Vám jistě povzbudilo všechny „exotické“ rostliny a mohli byste hned již na jaře česat jabka a švestky a všechno možné. Ostatně za nedlouho Vám jistě budou už zrát třešně i bez zdejšího sluníčka, když už před čtrnácti dny Vám krásně kvetly sněženky.

Doufám, že už se u vás trochu uklidnilo rozbouření po Hitlerově zásahu, tady už se o tom pomalu přestává mluvit, ačkoliv v první chvíli byli všichni lidé hrozně překvapení. Ve všech novinách tu psali o Československu jako o druhém Rakousku a snad se i divili trochu, že Hitler nezajel do Prahy na cestě k Vídni. Zkrátka měli tu dost strachu, zvláště když panu Blumovi dalo moc práce, než mu dovolili vybrat si kabinet. Dělal to vůbec dosti podivný dojem, když na první stránce novin se hezky roztahoval Hitler a vedle něho vládní krise ve Francii. Jsou tu však za to strašně hodní, že stále tak pěkně ujišťují, že by nám přišli na pomoc. Mám je za to hrozně ráda, že se také někdy dovedou řídit něčím jiným než tím věčným prospěchářstvím nebo jak se tomu říká.

Dovedu si představit, že Vám Míňa měla co říci, když byla po tak dlouhé době zas doma. Já už jsem jí konečně začala zas psát dopis, aby se na mě moc nerozhořčovala.

Premiérky psaly poslední čtvrtěk českou písemku, ústní bašo je stanoveno na 4.-10.dubna a pan Spíšek prý nás přijede zkoušet jako loni. Jsme mu za to velmi vděčné, protože nám jakožto zakladatel sekci nejlépe rozumí. Ve škole zase začínáme psát kony, už na třetí trimestr, protože bychom toho měly po Velikonocích moc najednou. Ostatně i tak nevím, jak všechno dobereme, Květná neděle je za tři neděle a po svátcích máme jen měsíc a přitom jsme z přírodopisu na 350. stránce a je jich 680. Právě doděláváme člověka a začneme kytičky.

Na výlet budu potřebovat 800 franků. Myslím, že se tím poměrně proti loňsku přece jen trochu ušetří, že frank tolik klesl, ačkoliv i dráhy prý proto zdražily.

Posílám Vám moc a moc pozdravů a pus a už se začínám těšit, jak Vás zase uvidím.

Vaše Hanka

28.3.1938

Drazí,

včera jsem se pilně učila na dějepisnou konu, tedy Vám píši až dnes, odpusťte mi to. K tomu si představte, že jsem se vlastně učila víceméně zbytečně, protože jsme dostaly hrozně široké téma, takže jsme směly používat knihu : psaly jsme demokracie a socialismus v západní Evropě v minulém století a bylo to příšerně dlouhé a já jsem si div neupsala ruku, jak jsem musela rychle škrábat. Na štěstí už se velikonoce pěkně blíží, jinak bych byla zničená. Plán už je vypracovaný na dny a hodiny, jen zmeškání vlaků není ještě zaznamenáno. Pojede s námi paní doktorová a připojí se k nám ještě děvčata z Angoulemu. Všechny už mluvíme jen o budoucím počasí, o kufrech a sukních, které si vezmeme s sebou, a zvláště sekondánky jsou už tělem duší někde na Loire. Ostatně teď už vůbec celé lycko čeká více méně, až trimestr skončí. V páteční etudě dokonce dvě děvčata najednou dostala hysterický záchvat pláče, skoro pro nic za nic. Mezi sekondánkami je také jedna „nervově chorá“, jenomže si to spíš jenom myslí, až se na ni děvčata proto zlobí. Všechny se těšíme, že se pěkně vzkřísíme na výletě, že se zase objevíme v lycku jako Indiáni mezi bělochy.

Děkuji vám nesmírně za fialky, za mamčino psaní a za časopisy. Míňa mi také zrovna napsala, takže jsem v sobotu večer jen a jen četla. Bylo to hrozně fajn. Do My už jsem vyexpedovala jakýs takýs článek, ale mám hrozný strach, že vůbec k ničemu není, protože jako spisovatelka jsem hrozně ubohá. Člověk si tak zvykne psát na dané téma, slohem zrovna jenom kantorům pochopitelným, že už ani jinak psát neumí. Ještě štěstí, že člověk není po celý život středoškolákem.

Co Eňa, už jezdí na kole ? Já jsem ve čtvrtek neodolala a půjčila jsem si za 3 frsy na hodinu kolo a báječně jsem se projela. Terasa je úplně dělaná pro bicykly.

Tisíc pus Vám všem posílá a pěkně Vás zdraví

Vaše Hanka